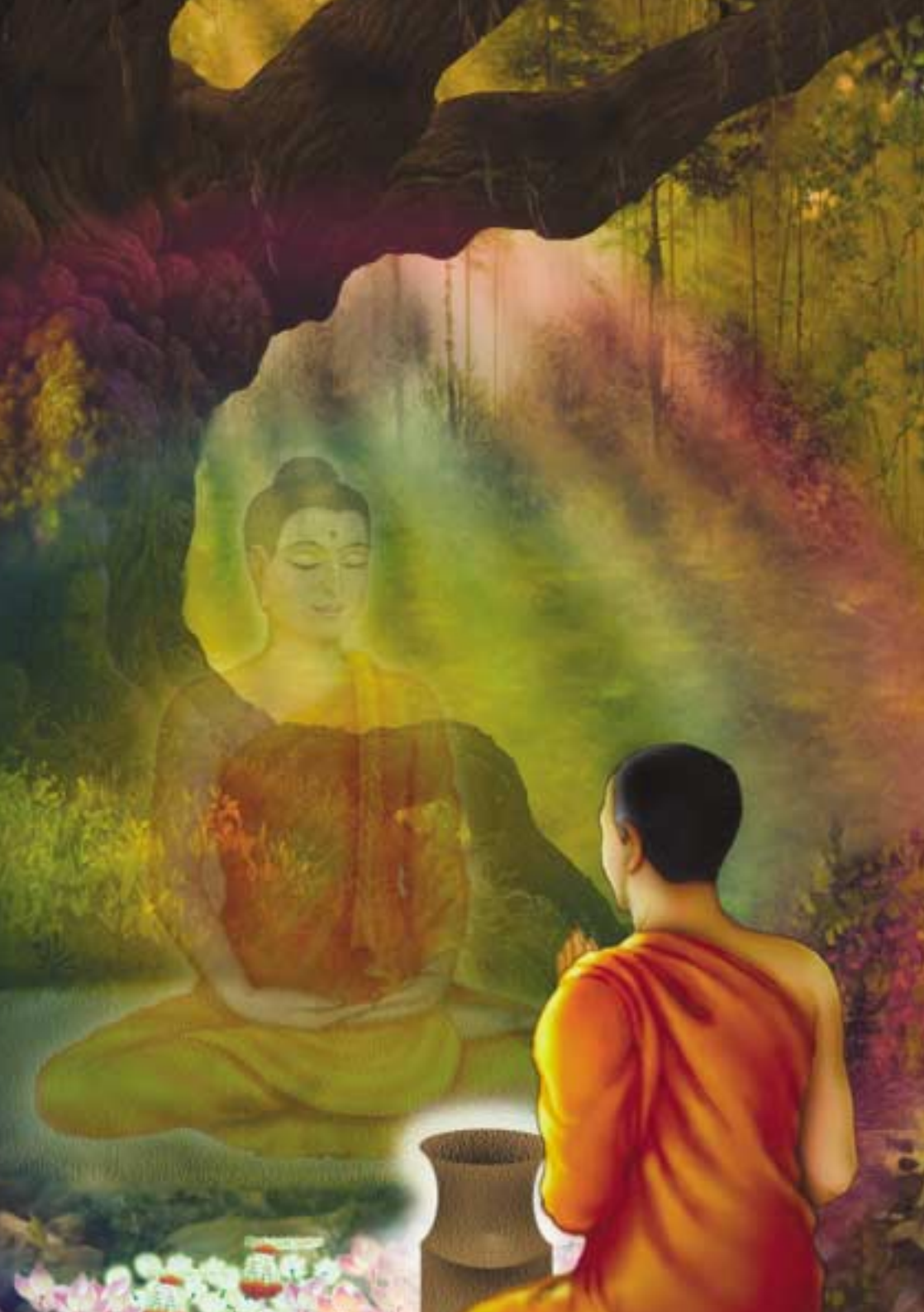

๒๐

อานิสสรต นน้ำไม่โพธิพฤษ

ในกาลนั้นเราบวชอยู่ ได้ถือเอาดอกโกสุม เข้าไปบูชา
แล้วเอาน้ำเข้าไปรดที่โพธิพฤษด้วย กล่าวว่า พระผู้มีพระ
ภาคเจ้าทรงพ้นแล้ว จักทรงยังสรรพสัตว์ให้พ้น ทรงดับแล้ว
จักทรงยังสรรพสัตว์ให้ดับหนอ ในกัปที่ ๔๑ แต่กัปนี้ เราได้
รดน้ำโพธิพฤษใด ด้วยกรรมนั้น เราไม่รู้จักทุกคติเลย นี่เป็น
ผลแห่งการรดน้ำไม่โพธิพฤษ

อานิสสรตน์น้ำไม้โพธิพฤษ

๑๘๑

เสบียงของการเดินทางไกลในสังสารวัฏนั้น คือ การจะต้องสร้างบารมีกันให้เต็มเปี่ยมบริบูรณ์ และบารมีจะให้ได้มากนั้นต้องสร้างกันเป็นทีม ต้องหลอมรวมดวงใจทุกดวงให้เป็นดวงเดียวกัน เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายอันเดียวกันให้ได้ เป็นกัลยาณมิตรให้กันและกัน มีความรักกันแน่นแฟ้นยิ่งกว่าพี่น้องร่วมอุทรเสียอีก การสร้างบารมีโดยมีอุดมการณ์เดียวกันได้อา่อย่างนี้ ทำให้เกิดประสิทธิภาพอย่างดียิ่งในการสร้างบารมี ยิ่งมีใจที่เป็นหนึ่งมุ่งก้าวไปพร้อมๆ กัน พร้อมกับการหมั่นทำความบริสุทธิ์ภายในให้บังเกิดขึ้น กลั่นจิตกลั่นใจให้ผ่องใส ควบคู่ไปกับงานสร้างบารมีทั้ง ๓๐ ทศ หากทำได้อา่อย่างนี้ เราก็จะประสบความสำเร็จไปถึงที่สุดแห่งธรรมได้อย่างแน่นอน

มีวาระแห่งภาษิตที่ปรากฏอยู่ใน โพธิสัณญกเถราปทาน ความว่า

“ได้มีการฉลองพระมหาโพธิ์แห่งพระผู้มีพระภาคเจ้า พระนามว่า วิปัสสี ในกาลนั้นเราบวชอยู่ ได้ถือเอาดอกโกสุมเข้าไปบูชา แล้วเอาน้ำเข้าโปรดที่โพธิพฤษด้วย กล่าวว้า พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงพ้นแล้ว จักทรงยังสรรพสัตว์ให้พ้นทรงดับแล้ว จักทรงยังสรรพสัตว์ให้ดับหนอ ในกัปที่ ๙๑ แต่กัปนี้ เราได้รดน้ำโพธิพฤษไต่ ด้วยกรรมนั้น เราไม่รู้จักทุกติเลย นี่เป็นผลแห่งการรดน้ำไม้โพธิพฤษ”

อานิสงส์รดน้ำไม้โพธิพฤษภ

๑๘๒

นี่เป็นธรรมชาติของพระอรหันต์ผู้มีนามว่า **พระโพธิ-
สิทธจกเถระ** ที่ท่านได้เปล่งอุทาน ภายหลังจากที่ได้ระลึกชาติ
กลับไปพบประวัติการสร้างบุญของตัวท่าน ทำให้เกิดความ
อัศจรรย์ใจ ถึงอานุภาพแห่งบุญ ที่ส่งผลให้ตัวท่านเองเข้าถึง
ความสุขสงบของชีวิตอย่างสมบูรณ์ ท่านมองเห็นอดีตได้
แจ่มชัด ด้วยธรรมจักขุที่บริสุทธิ์ เรื่องราวการสร้างบารมีที่ผ่าน
มาได้ปรากฏอยู่ในศูนย์กลางกายของท่าน เกิดเป็นมหาปิติ
ที่น่าชื่นใจ หลวงพ่อก็จะขอนำประวัติการสร้างบารมีของท่าน
มาเล่าให้ทุกท่านได้รับทราบกัน

*ครั้งในอดีต ท่านได้บำเพ็ญกุศลในสำนักพระพุทธเจ้าองค์
ก่อนๆ ตามวาระโอกาสที่จะอำนวย แต่ในครั้งที่ผ่านมา แม้ท่าน
จะได้สร้างบุญในสำนักของพระพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ ก็ตาม แต่ก็
เป็นการสร้างตามธรรมดาทั่วไป ยังไม่ได้เกิดมหาปิตอย่างเต็มที่
ถึงกระนั้นก็ตาม บุญที่เคยสั่งสมเอาไว้ ก็ยังส่งผลเป็นพลวปัจจัย
ติดตัวข้ามภพข้ามชาติไป

จนมาถึงบุญที่ประทับอยู่ในใจท่าน คือ ในกาลแห่งพระ-
ผู้มีพระภาคเจ้า พระนามว่า วิปัสสี เราจะได้ยินพระนามของ

อานิสสรตน์น้ำไม้โพธิพฤกษ์

๑๘๓

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นี้บ่อยมาก หลวงพ่อขอขยายความพระนามของพระองค์ท่านสักเล็กน้อย ในพระไตรปิฎกได้แปลพระนามของพระองค์ว่า เห็นคุณวิเศษ คือ เห็นประโยชน์อันสูงสุดของมวลมนุษย์ หมายถึง เห็นแจ้งในพระนิพพานนั่นเอง

ยังมีคำอธิบายพระนามของพระองค์อีก ๒ นัยคือ เพราะเห็นชนผู้ควรและไม่ควรแก่การตรัสรู้โดยวิเศษ และประการสุดท้ายที่ชื่อว่า วิปัสสี เพราะเห็นแจ้งชัด คือมีปกติเห็นอริยสัจ ๔ อย่างแจ่มแจ้งแทงตลอด นี่ก็เป็นนัยของพระนามที่ทุกท่านต่างคุ้นเคยกันอย่างดี เมื่อรับทราบอย่างนี้จะได้จดจำไว้เพื่อไปอธิบายให้กับผู้ที่ยังไม่เคยทราบ เพื่อเพิ่มพูนสติปัญญา แก่กันและกัน

ในยุคนั้น พระเถระได้กลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีกครั้ง ท่านได้บังเกิดในตระกูลแห่งหนึ่ง เป็นตระกูลที่มีฐานะพอสมควร ในสมัยนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าได้เสด็จประกาศพระธรรมเทศนา ไปทั่วพื้นชมพูทวีป ทำให้พระศาสนาแผ่ขยาย และได้มาประดิษฐานในพระนครที่ท่านอาศัยอยู่ ในขณะนั้น มีการปาฐะประกาศไปทั่วพระนครว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จอุบัติขึ้นในโลก ทรงแสดงธรรมเพื่อนำสัตว์ออกจากทุกข์ พระองค์เป็นที่พึ่งของสรรพสัตว์ทั้งหลาย ขณะนี้พระพุทธรูปได้เสด็จมายัง

อานิสงส์รดน้ำไม้โพธิพฤกษ์

๑๘๔

พระนครแล้ว ผู้ใดใคร่ฟังธรรมก็จงเข้าเฝ้าพระพุทธองค์เถิด มหาชนที่อาศัยอยู่ในพระนครนั้นได้ทราบข่าวก็ดีใจ ในเวลาเย็น ต่างถือดอกไม้วางกันเดินไปเข้าเฝ้าพระบรมศาสดา

กุลบุตรผู้มีบุญนี้เมื่อได้ยินคำป่าวประกาศก็คิดว่า พระบรมศาสดาเป็นผู้ประเสริฐที่สุด หากพระองค์ไม่ติจจริง กิตติศัพท์อันดีนี้ก็คงไม่แผ่ขยายไปทั่วทุกสารทิศเป็นแน่ เราเอง อยู่ครองเรือน มีแต่ความทุกข์ การที่เราแสวงหาทางพ้นทุกข์ จะเป็นสิ่งที่เกิดประโยชน์แก่ตัวเราอย่างแท้จริง เมื่อคิดเช่นนั้น ก็มาร่วมเดินทางไปกับมหาชนทั้งหลาย เดินตามกันเป็นทิวแถว เพื่อไปฟังธรรมที่พระวิหาร

ในวันนั้น พระบรมศาสดาทรงแสดงธรรมที่ลุ่มลึกไปตามลำดับ ทรงชี้ให้เห็นอานิสงส์ของการให้ทานที่เป็นทางมาแห่งโภคทรัพย์สมบัติ อานิสงส์ของศีลอันจะทำให้ได้รูปกายที่งดงาม ร่างกายแข็งแรง พรรณนาถึงสวรรค์ สุขที่ละเอียด ประณีตยิ่งขึ้น และได้ชี้ให้เห็นโทษของกามทั้งหลายที่จะนำทุกข์มาให้ และอานิสงส์ของการออกบวช

กุลบุตรนั้นได้ไตร่ตรองตามพระธรรมเทศนา พิจารณาว่า พระธรรมเทศนานี้มีคุณค่ากับตัวเราเหลือเกิน หากเราไม่ได้มา ฟังธรรม ก็คงจะยังหลงเพลิดเพลิน ตกอยู่ใต้อำนาจของ

อานิสสรตน์น้ำไม้โพธิพฤกษ์

๑๘๕

กิเลสอยู่ร่ำไป เมื่อเราทราบอย่างนี้แล้วไม่ควรประมาท จากนั้นท่านจึงตัดสินใจอย่างมุ่งมั่น เด็ดเดี่ยว สละเพศคฤหัสถ์ ออกบวชเป็นบรรพชิต

เมื่อท่านออกบวชแล้วก็ได้ตั้งใจรักษาข้อวัตรปฏิบัติอย่างดียเยี่ยม แม้จะเป็นพระภิกษুবวชใหม่ แต่ในใจท่านก็ยังชวนชวายในบุญกุศล วันหนึ่ง เห็นมหาชนพากันบูชาต้นโพธิ์ด้วยดอกไม้ และเครื่องสักการะราวกับบูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านจึงคิดว่า มหาชนเหล่านี้นับบูชาต้นโพธิ์พฤกษ์ ไม่ได้หมายความว่าว่างมวายแต่ในใจของเขาเหล่านั้นน้อมรำลึกถึงพระบรมศาสดา เหมือนกับบูชาพระตถาคต ทำดังต้นโพธิ์นี้เป็นตัวแทนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราก็ควรจะเอาบุญนี้ด้วย จึงให้คนถือเอาดอกไม้ และของหอมเป็นอันมากมาเพื่อบูชาต้นโพธิ์ แล้วท่านเองก็ดูแลรักษา รดน้ำต้นโพธิ์พฤกษ์นั้นอยู่ทุกๆ วัน ยามใดที่เห็นต้นไม้ตรัสรู้ของพระพุทธองค์ ใจก็น้อมระลึกถึงพระพุทธคุณ บังเกิดมหาปีติอยู่ตลอดเวลา ท่านทำอย่างนี้จนตลอดชีวิตของท่าน

ด้วยบุญกรรมนั้น ส่งผลให้ท่านได้บังเกิดในเทวโลก เสวยทิพย์สมบัติบนสวรรค์ทั้ง ๖ ชั้น เวียนวนอย่างนี้อยู่ยาวนาน ได้บังเกิดเป็นพระเจ้าจักรพรรดิผู้เป็นจอมชนรวมถึง ๘ ครั้ง ทรงพระนามว่า อุทกาเสจนะ จนกระทั่งมาถึงสมัยพุทธกาล

อานิสงส์รดน้ำไม้โพธิพฤกษ์

๑๘๖

ท่านได้มาบังเกิดในเรือนมีสกุลแห่งหนึ่ง พอเจริญวัยแล้วก็ได้ฟังธรรม ก็เกิดศรัทธา ได้ออกบวชในศาสนาของพระบรมศาสดาของเราทั้งหลาย ท่านบำเพ็ญเพียรอยู่ไม่นาน ก็ได้บรรลुธรรมเป็นพระอรหันต์

เมื่อท่านเป็นพระอรหันต์แล้ว ได้ระลึกถึงบุญกรรมทำให้เกิดโลมณัส จึงเปล่งอุทานว่า

“ภพชาติในอดีต ได้มีการฉลองพระมหาโพธิ์แห่งพระผู้มีพระภาคเจ้า พระนามว่า วิปัสสี ในกาลนั้นเราบวชอยู่ได้ถือเอาดอกโกสุมเข้าไปบูชา แล้วเอาน้ำรดที่ต้นโพธิพฤกษ์ และกล่าวสรรเสริญพุทธคุณว่า พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงพ้นจากกิเลสแล้ว จักทรงยังสรรพสัตว์ให้พ้น ทรงดับแล้ว จักทรงยังสรรพสัตว์ให้ดับทุกข์ ในกัปที่ ๙๑ แต่กัปนี้ ด้วยกรรมที่เราได้รดน้ำโพธิพฤกษ์ เราไม่รู้จักทุกติเลย ในกัปที่ ๓๓ ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๘ ครั้งมาในภพชาติสุดท้ายนี้ เราเป็นผู้สมบุรณ์ด้วยคุณวิเศษทั้งหลาย คือ ปฏิสัมภिता ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญญา ๖ นี่เป็นผลแห่งการรดน้ำไม้โพธิพฤกษ์ด้วยจิตที่เลื่อมใสในพระพุทธรเจ้า”

เราจะเห็นว่า จิตที่เลื่อมใสมุ่งตรงต่อพระพุทธรองค์ หากได้สร้างบุญในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธรองค์ย่อมได้อานิสงส์ใหญ่อย่างน่าอัศจรรย์ทีเดียว บุญนี้จะส่งผลให้ได้มหาสมบัติทั้งหลาย

อานิสงส์รดน้ำไม้โพธิพฤกษ์

๑๘๓

ทั้งที่เป็นมนุษย์สมบัติ ทิพยสมบัติ และนิพพานสมบัติ ดังนั้นเมื่อ
ทุกท่านทราบกันอย่างนี้แล้ว ก็ให้ฉลาดในการแสวงหาบุญกับ
พระองค์ท่าน ด้วยการทำให้ผูกพันกับพระพุทธเจ้า มี
พระพุทธองค์อยู่ในใจตลอดเวลา และการที่เราจะมีพระองค์
ท่านอยู่ในใจอย่างนี้ได้ ก็ต้องหมั่นตรึงระลึกนึกถึงท่าน ด้วย
การทำให้ใจหยุดใจนิ่ง ให้เห็นองค์พระธรรมกายชัดแจ่มอยู่ใน
ศูนย์กลางกายได้ตลอดเวลาทั้งทุกท่าน

